Bài 10 Phân tích ngữ nghĩa

Nội dung

- Những vấn đề ngữ nghĩa
- Bảng ký hiệu
 - □ Luật về phạm vi ảnh hưởng của biến
 - □ Các sơ đồ dịch để xây dựng bảng ký hiệu
- Kiểm tra kiểu (Type checking)
 - □ Hệ thống kiểu trong ngôn ngữ lập trình
 - □Đặc tả một bộ kiểm tra kiểu
 - □ Chuyển đổi kiểu

Phân tích ngữ nghĩa

- Ngữ nghĩa: Ý nghĩa thực sự của các cấu trúc ngôn ngữ
- Tìm ra các lỗi sau giai đoạn phân tích cú pháp, ví dụ:
 - □ Không tương thích về kiểu (vế trái và vế phải lệnh gán)
 - Không tương ứng giữa việc sử dụng hàm, biến với khai báo của chúng
 - Một biến (hàm) được sử dụng ngoài phạm vi ảnh hưởng trong chương trình
- Phân tích ngữ nghĩa sử dụng cây phân tích cú pháp

Bảng ký hiệu

- Định danh đại diện cho hàm, biến, hằng...
- Phần lớn các ngôn ngữ lập trình yêu cầu khai báo trước khi sử dụng
- Mỗi định danh có thể được sử dụng nhiều lần trong chương trình
- Cần thiết lập bảng ký hiệu lưu trữ thông tin về các định danh
- Thông tin mỗi định danh gồm: tên, kiểu, phạm vi và kích cỡ bộ nhớ cần phân phối
- Bổ sung dữ liệu vào bảng ký hiệu khi phân tích khai báo
- Tìm kiếm trong bảng ký hiệu khi sử dụng

Cấu trúc dữ liệu cho bảng ký hiệu

- Thích hợp với các cấu trúc dữ liệu động
 - □ Thường dùng danh sách tuyến tính và bảng băm
 - Mỗi lối vào có dạng bản ghi với một trường cho mỗi loại thông tin
 - Mỗi kiểu đối tượng cần lưu trữ những loại thông tin khác nháu

Các trường cần lưu trữ với các kiểu đối tượng khác nhau

```
// Thuộc tính của đối tượng trên bảng ký hiệu
// Phân loại ký hiệu
enum ObjectKind {
                        struct Object {
 OBJ CONSTANT,
                          char name[MAX IDENT LEN];
 OBJ VARIABLE,
                          enum ObjectKind kind;
 OBJ TYPE,
                          union {
                            ConstantAttributes* constAttrs;
 OBJ FUNCTION,
  OBJ PROCEDURE,
                            VariableAttributes* varAttrs;
 OBJ PARAMETER,
                            TypeAttributes* typeAttrs;
  OBJ PROGRAM
                            FunctionAttributes* funcAttrs;
};
                            ProcedureAttributes* procAttrs;
                            ProgramAttributes* progAttrs;
                            ParameterAttributes* paramAttrs;
                          };
                        };
```

Ŋ.

Thuộc tính của một số đối tượng

```
struct ConstantAttributes {
 ConstantValue* value;
};
struct VariableAttributes {
  Type *type;
  // Phạm vi của biến
  struct Scope *scope;
} ;
struct TypeAttributes {
  Type *actualType;
};
struct ParameterAttributes {
  // Tham biến hoặc tham tri
  enum ParamKind kind;
 Type* type;
  struct Object *function;
};
```


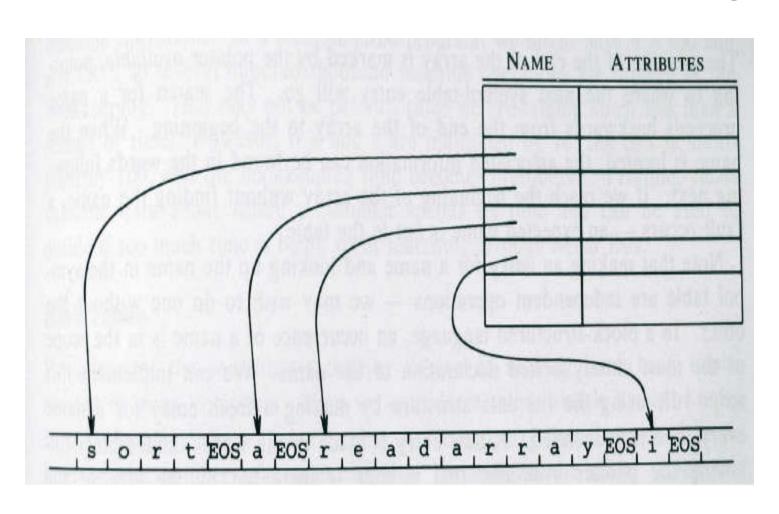
Thuộc tính của một số đối tượng (tiếp)

```
struct ProcedureAttributes_ {
   struct ObjectNode_ *paramList;
   struct Scope_* scope;
};

struct FunctionAttributes_ {
   struct ObjectNode_ *paramList;
   Type* returnType;
   struct Scope_ *scope;
};

struct ProgramAttributes_ {
   struct Scope_ *scope;
}
```

Liên kết khai báo – sử dụng

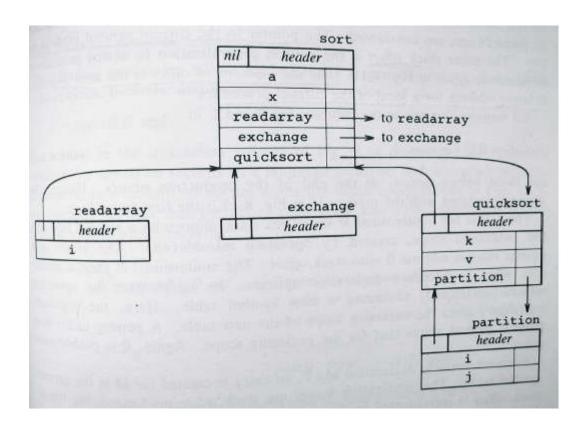

Bảng ký hiệu và các luật về phạm vi

- Khối trong ngôn ngữ lập trình là tập các cấu trúc ngôn ngữ có chứa khai báo
- Một ngôn ngữ là có cấu trúc khối nếu
 - □ Các khối được lồng bên trong những khối khác
 - Phạm vi của khai báo trong mỗi khối là chính khối đó và các khối chứa trong nó
- Luật lồng nhau gần nhất
 - Cho nhiều khai báo của cùng một tên. Khai báo có hiệu lực là khai báo nằm trong khối gần nhất

Giải pháp nhiều bảng ký hiệu

Các bảng cần được kết nối từ phạm vi trong ra phạm vi ngoài và ngược lại

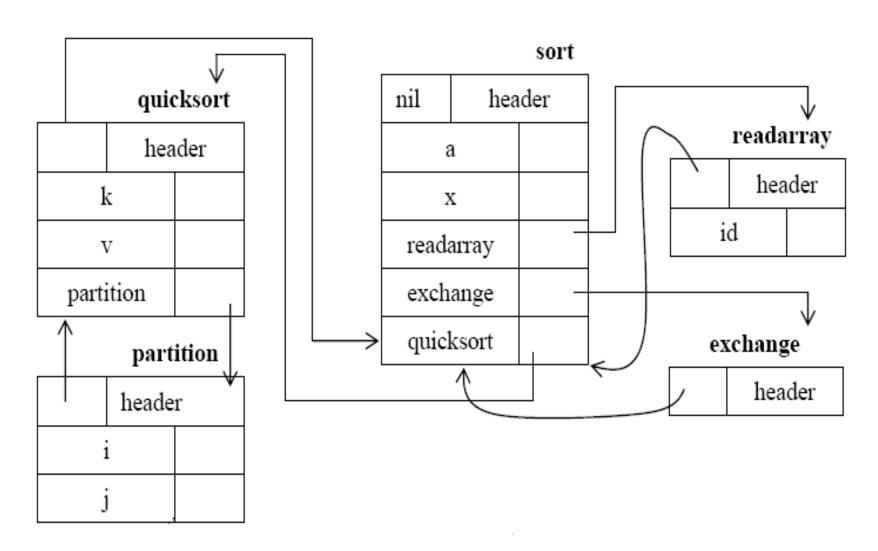

Ví dụ chương trình con lồng nhau

```
Program sort;
1)
   Var a: array[0..10] of integer;
2)
         x: integer;
3)
       Procedure readarray;
4)
         Var i: integer;
5)
         Begin ..... end {readarray};
6)
       Procedure exchange(i, j: integer);
7)
         Begin ..... end {exchange};
8)
       Procedure quicksort(m, n: integer);
9)
         Var k, v: integer;
10)
        Function partition(y,z: integer): integer;
11)
         Begin ....exchange(i,j) end; {partition}
12)
       Begin ... end; {quicksort}
13)
14) Begin ... end; {sort}
```

100

Năm bảng kí hiệu của Sort

Các thành phần của bảng ký hiệu

```
// Bảng ký hiệu của chương trình // Phạm vi của một khối
struct SymTab {
                                 struct Scope {
                                  // Danh sách các đối tượng trong
 // Chương trình chính
 Object* program;
                                  // block
 // Phạm vi hiện tại
                                  ObjectNode *objList;
 Scope* currentScope;
                                  // Hàm, thủ tục, chương trình
 // Các đối tượng toàn cục như // tương ứng block
 // ham WRITEI, WRITEC, WRITELN
                                   Object *owner;
 // READI, READC
                                   // Pham vi bao ngoài
 ObjectNode *globalObjectList;
                                   struct Scope *outer;
};
                                 };
```


Xây dựng bảng ký hiệu trong giai đoạn phân tích cú pháp

- Chỉ có thể bắt đầu nhập thông tin vào bảng ký hiệu từ khi phân tích từ vựng nếu ngôn ngữ lập trình không cho khai báo tên trùng nhau.
- Nếu cho phép dùng tên trùng nhau trong các phạm vi khác nhau, bộ phân tích từ vựng chỉ trả ra tên của định danh cùng với loại token
- Định danh được thêm vào bảng ký hiệu khi vai trò cú pháp của định danh được phát hiện

Tính địa chỉ logic của đối tượng

```
P \rightarrow \{ \mathbf{offset} := \mathbf{0} \} D
D \rightarrow D; D
D \rightarrow \mathsf{id} : T
                                        {enter(id.name, T.type, offset);
                                          offset := offset + T.width}
T 	o \mathrm{int}
                                        \{T.type := int; T.width := 4\}
T \rightarrow \mathsf{real}
                                        \{T.type := real; T.width := 8\}
T \rightarrow \operatorname{array}[\operatorname{num}] \text{ of } T_1 \quad \{T.type := \operatorname{array}(\operatorname{num}.val, T_1.type);
                                          T.width := num.val * T_1.width
                                        \{T.type := pointer(T_1.type); T.width := 4\}
T \rightarrow \uparrow T_1
```


Biến offset

- Biến toàn cục offset lưu vết của địa chỉ còn rỗi tiếp theo
- Trước khai báo đầu tiên, offset được gán giá trị 0.
- Mỗi khi tìm thấy một định danh, offset được tăng lên

Lưu trữ thông tin về các phạm vi lồng nhau

- Xét các thủ tục lồng nhau: Khi một thủ tục nằm trong thủ tục khác được gọi, các khai báo của thủ tục bên ngoài tạm dừng hoạt động
- Dùng stack để lưu trữ dấu vết của các thủ tục lồng nhau
- Tạo bảng ký hiệu mới cho mỗi thủ tục
 - Khi thêm một định danh mới vào bảng ký hiệu, cần chỉ rõ bảng ký hiệu cần thêm

re.

Xử lý các khai báo trong thủ tục lồng nhau

```
P \to \mathbf{M} D
                               { addwidth(top(tblptr),top(offset));
                                 pop(tblptr); pop(offset)}
                               \{t:=mktable(nil);
\mathbf{M} \rightarrow \epsilon
                                 push(t,tblptr); push(0,offset)}
D \rightarrow D; D
D \to \text{proc id}; \mathbf{N} \ D_1; S \ \{t := top(tblptr); \ addwidth(t, top(offset)); \}
                                 pop(tblptr); pop(offset);
                                 enterproc(top(tblptr),id.name,t)}
D \rightarrow \mathsf{id} : T
                                {enter(top(tblptr),id.name, T.type, top(offset));
                                 top(offset) := top(offset) + T.width
N \rightarrow \epsilon
                               \{t:=mktable(top(tblptr));
                                 push(t,tblptr); push(0,offset)}
```


Lưu trữ dấu vết của các phạm vi

- mktable(previous) Tạo một bảng ký hiệu mới và trả lại con trỏ của bảng ký hiệu đó. Tham số previous là con trỏ tới thủ tục chứa nó.
- Stack tblptr chứa con trỏ tới các bảng ký hiệu và các thủ tục chứa nó.
- Stack offset chứa dấu vết các địa chỉ tương ứng ở mức lồng nhau nào đó
- enter(table,name,type,offset) tạo một lối vào mới cho định danh name trong bảng ký hiệu mà table trỏ tới, đồng thời chỉ ra các thuộc tính type và offset.
- addwidth(table, width) ghi giá trị width của mỗi lối vào trong table vào header của bảng ký hiệu
- enterproc(table,name,newtable) Tạo một lối vào mới cho thủ tục name trong bảng ký hiệu chỉ bởi table. Tham số newtable chỉ tới bảng ký hiệu cho thủ tục name.

Các luật về phạm vi lồng nhau

- Toán tử insert (dùng khi phân tích cú pháp khai báo) vào bảng ký hiệu không được ghi đè những khai báo trước
- Toán tử lookup (dùng khi phân tích việc sử dụng các định danh trong bảng ký hiệu) vào bảng ký hiệu luôn luôn tham chiếu luật phạm vi gần nhất
- Toán tử delete(dùng khi giải phóng bộ nhớ) chỉ được xóa những dòng của định danh được khai báo gần nhất

Thêm một đối tượng vào bảngKH

```
void declareObject(Object* obj) {
  if (obj->kind == OBJ PARAMETER) {
    Object* owner = symtab->currentScope->owner;
    switch (owner->kind) {
    case OBJ FUNCTION:
      addObject(&(owner->funcAttrs->paramList), obj);
      break;
    case OBJ PROCEDURE:
      addObject(&(owner->procAttrs->paramList), obj);
      break;
    default:
      break;
  addObject(&(symtab->currentScope->objList), obj);
```

Ứng dụng luật phạm vi gần nhất

```
Object* checkDeclaredConstant(char* name) {
  Object* obj = lookupObject(name);
  if (obj == NULL)
    error(ERR UNDECLARED CONSTANT, currentToken->lineNo, currentToken->colNo);
  if (obj->kind != OBJ CONSTANT)
    error(ERR INVALID CONSTANT, currentToken->lineNo, currentToken->colNo);
  return obj;
Object* lookupObject(char *name) {
  Scope* scope = symtab->currentScope;
  Object* obj;
  while (scope != NULL) {
    obj = findObject(scope->objList, name);//Tim trong pham vi hien hành
    if (obj != NULL) return obj;
    scope = scope->outer;
  obj = findObject(symtab->globalObjectList, name);
  if (obj != NULL) return obj;
  return NULL;
```


Khái niệm kiểm tra kiểu

- Kiểm tra xem chương trình có tuân theo các luật về kiểu của ngôn ngữ không
- Trình biên dịch quản lý thông tin về kiểu
- Việc kiểm tra kiểu được thực hiện bởi bộ kiểm tra kiểu (type checker), một bộ phận của trình biên dịch

Ví dụ về kiểm tra kiểu

- Toán tử % của C chỉ thực hiện khi các toán hạng là số nguyên
- Chỉ có mảng mới có chỉ số và kiếu của chỉ số phải đếm được (nguyên, ký tự)
- Một hàm phải có một số lượng tham số nhất định và các tham số phải đúng kiểu

Kiểm tra kiểu

- Có hai phương pháp tĩnh và động
- Phương pháp áp dụng trong thời gian dịch là tĩnh
- Trong các ngôn ngữ như C hay Pascal, kiểm tra kiểu là tĩnh và được dùng để kiểm tra tính đúng đắn của chương trình trước khi nó được thực hiện
- Kiểm tra kiểu tĩnh cũng được sử dụng khi xác định dung lượng bộ nhớ cần thiết cho các biến
- Bộ kiểm tra kiểu được xây dựng dựa trên
 - □ Các biểu thức kiểu của ngôn ngữ
 - □ Bộ luật để định kiểu cho các cấu trúc

Biểu thức kiểu (Type Expression)

Biểu diễn kiểu của một cấu trúc ngôn ngữ Một biểu thức kiểu là một kiểu dữ liệu chuẩn hoặc được xây dựng từ các kiểu dữ liệu khác bởi cấu trúc kiểu (*Type Constructor*)

- 1.Kiểu dữ liệu chuẩn (int, real, boolean, char) là biểu thức kiểu
- 2.Biểu thức kiểu có thể liên hệ với một tên. Tên kiểu là biểu thức
- 3. Cấu trúc kiểu được ứng dụng vào các biểu thức kiểu tạo ra biểu thức kiểu

Ŋ4

Cấu trúc kiểu

(a)Mảng (*Array*).Nếu T là biểu thực kiểu thì *array*(I,T) là biểu thức kiểu biểu diễn một mảng với các phần tử kiểu T và chỉ số trong miền I

Ví dụ: array [10] of integer có kiểu array(1..10,int);

- (b) Tích Descarter Nếu T₁và T₂ là các biểu thức kiểu thì tích Descarter T1× T2 là biểu thức kiểu
- (c) Bản ghi (*Record*) Tương tự như tích Descarter nhưng chứa các tên khác nhau cho các kiểu khác nhau,

```
Ví dụ
struct
{
double r;
int i;
}
Có kiểu ((r x double) x (i x int))
```

M

Cấu trúc kiểu (tiếp)

- (d) Con trỏ: Nêu T là biểu thức kiểu thì pointer(T) là biểu thức kiểu
- (e) Hàm Nếu D là miền xác định và R là miền giá trị của hàm thì kiểu của nó được biểu diễn là biểu thức : D : R.

Ví dụ hàm của C int f(char a, b)

Có kiểu: char × char : int.

Hệ thống kiểu (Type System)

- Tập các luật để xây dựng các biểu thức kiểu trong những phần khác nhau của chương trình
- Được định nghĩa thông qua định nghĩa tựa cú pháp
- Bộ kiểm tra kiểu thực hiện một hệ thống kiểu
- Ngôn ngữ định kiểu mạnh: Chương trình dịch kiểm soát được hết các lỗi về kiểu

Thuộc tính

- Thuộc tính là khái niệm trừu tượng biểu diễn một đại lượng bất kỳ, chẳng hạn một số, một xâu, một vị trí trong bộ nhớ
- Thuộc tính được gọi là tổng hợp nếu giá trị của nó tại một nút trong cây được xác định từ giá trị của các nút con của nó.
- Thuộc tính kế thừa là thuộc tính tại một nút mà giá trị của nó được định nghĩa dựa vào giá trị nút cha và/hoặc các nút anh em của nó.

Định nghĩa tựa cú pháp (syntax directed definition)

Định nghĩa tựa cú pháp là dạng tổng quát của văn phạm phi ngữ cảnh trong đó:

- Mỗi ký hiệu của văn phạm liên kết với một tập thuộc tính ,
- Mỗi sản xuất A → α liên hệ với một tập các quy tắc ngữ nghĩa để tính giá trị thuộc tính liên kết với những ký hiệu xuất hiện trong sản xuất. Tập các quy tắc ngữ nghĩa có dạng

$$b = f(c_1, c_2, \ldots, c_n)$$

f là một hàm và b thoả một trong hai yêu cầu sau:

- □ b là một thuộc tính tổng hợp của A và c_1, \ldots, c_n là các thuộc tính liên kết với các ký hiệu trong vế phải sản xuất A $\rightarrow \alpha$
- □ b là một thuộc tính thừa kế một trong những ký hiệu xuất hiện trong α , và c_1 , . . . , c_n là thuộc tính của các ký hiệu trong vế phải sản xuất $A \rightarrow \alpha$

Ví dụ

Sản xuất	Quy tắc ngữ nghĩa
L → E return	Print (E.val)
E → E 1 +T	E.val = E1.val + T.val
$E \to T$	E.val = T.val
T → T1 * F	T.val = T1.val * F.val
$T \rightarrow F$	T.val = F.val
$F \to (E)$	F.val = E.val
$F \rightarrow num$	F.val = num.Lexval

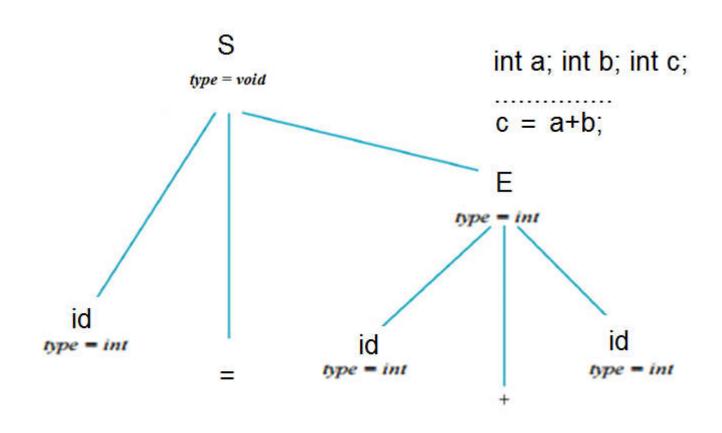
- Các ký hiệu E, T, F liên hệ với thuộc tính tổng hợp val
- •Từ tố digit có thuộc tính tổng hợp lexval (Được bộ phân tích từ vựng đưa ra)

Lệnh gán:Thuộc tính kiểu là tổng hợp

SẢN XUẤT	QUY TẮC NGỮ NGHĨA
$S \to id := E$	S.type := if id.type = E.type then void
else type_error	
E o literal	E.type := char
$E \to num$	E.type := char E.type := int
E o id	E.type := lookup(id.entry)
$E o E_1$ + E_2	$E.type := if E_1.type = int and E_2.type = int$
then int	
	else <i>type_error</i>

NA.

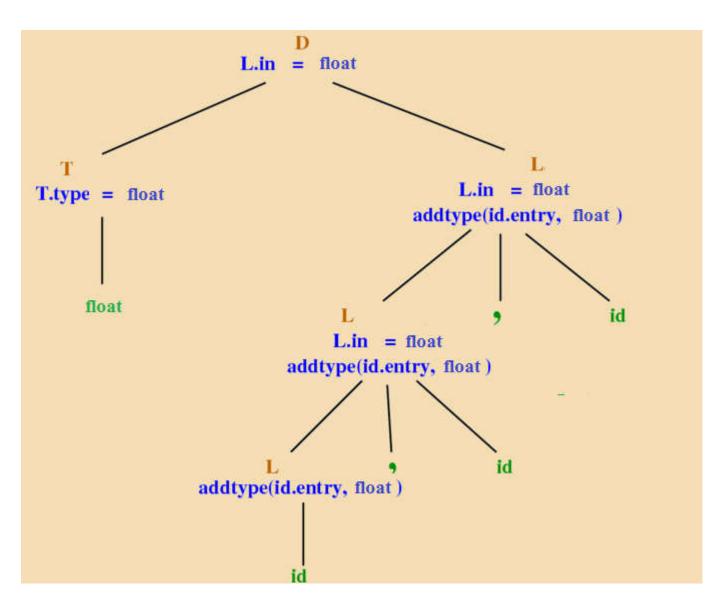
Lệnh gán: Thuộc tính kiểu là tổng hợp

Khai báo: Thuộc tính kiểu là kế thừa

Sản xuất	Quy tắc ngữ nghĩa
D o TL	L.in = T.type
$T ightarrow {int}$	T.type = INT
$T \to float$	T.type = FLOAT
$L ightarrow L_1,$ id	L1.in = L.in
	addtype(L.in, id.entry)
L o id	addtype(L.in, id.entry)

Khai báo: Thuộc tính kiểu là kế thừa

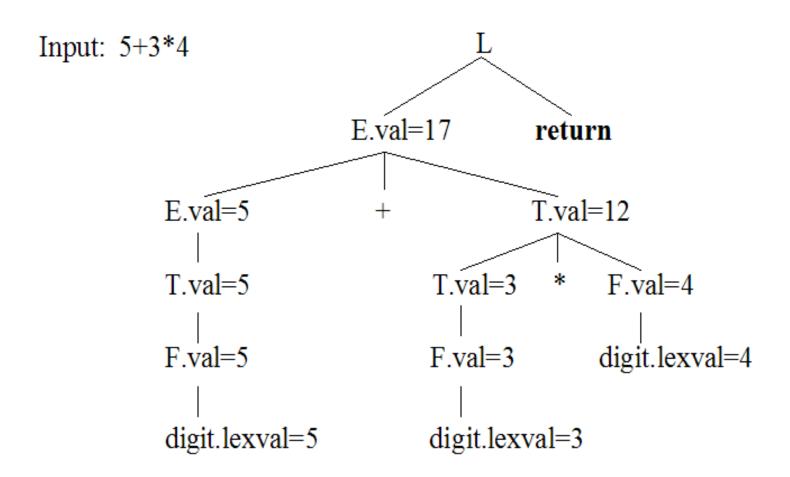

Cây phân tích cú pháp có chú giải

Cây cú pháp có chỉ ra giá trị các thuộc tính tại mỗi nút được gọi là cây cú pháp có chú giải.

Ŋ.

Ví dụ

Bộ kiểm tra kiểu của định danh

SẢN XUẤT	QUY TẮC NGỮ NGHĨA
D o id : T	addtype(id.entry,T.type)
T o char	T.type := char
T o int	T.type := int
$T \rightarrow \uparrow T_1$	$T.type := pointer(T_1.type)$
$T ightarrow \operatorname{array}[\operatorname{num}] \operatorname{of} T_1$	$addtype(id.entry, T.type)$ $T.type := char$ $T.type := int$ $T.type := pointer(T_1.type)$ $T.type := array(1num.val, T_1.type)$

Thực hiện addtype(id.entry,T.type) cho KPL

```
CÁC LUÂT CÚ PHÁP
void compileBlock3(void) {
 Object* varObj;
 Type* varType;
                                                          VarDecls Block4
 if (lookAhead->tokenType == KW VAR) {
                                                      7) Block3 ::= Block4
  eat(KW VAR);
  do {
                                                      17) VarDecls ::= \varepsilon
   eat(TK IDENT);
   checkFreshIdent(currentToken->string);
                                                          Type SB SEMICOLON
   varObj = createVariableObject(currentToken->string);
   eat(SB COLON);
   varType = compileType();
   varObj->varAttrs->type = varType;
   declareObject(varObj);
    eat(SB SEMICOLON);
  } while (lookAhead->tokenType == TK IDENT);
  compileBlock4();
 else compileBlock4();
```

```
6) Block3 ::= KW VAR VarDecl
16) VarDecls ::= VarDecl VarDecls
18) VarDecl ::= Ident SB COLON
   Hàm compileType trả về một kiểu dữ liệu, không phải kiểu
   void như trong bộ parser.
```

Bộ kiểm tra kiểu của biểu thức

SẢN XUẤT	QUY TẮC NGỮ NGHĨA
E o literal	E.type := char
$E \to num$	E.type := int
$E \to id$	E.type := lookup(id.entry)
$E \to E_1 \ mod \ E_2$	$E.type := if E_1.type = int and E_2.type = int$
	then int
	else <i>type_error</i>
$E \to E_1[E_2]$	$E.type := if E_2.type = int and E_1.type = array(s,t)$
	then t
	else <i>type_error</i>
$E \to E_1 \uparrow$	$E.type := if E_1.type = pointer(t) then t$
	else <i>type_error</i>

Kiểm tra kiểu của nhân tử

```
Type* compileFactor(void) {
 Type* type;
 Object* obj;
 switch (lookAhead->tokenType) {
 case TK NUMBER:
  eat(TK NUMBER);
  type = intType;
  break;
 case TK CHAR:
  eat(TK CHAR);
  type = charType;
  break;
 case TK IDENT:
  eat(TK_IDENT);
  obj = checkDeclaredIdent(currentToken->string);
  switch (obj->kind) {
  case OBJ CONSTANT:
   switch (obj->constAttrs->value->type) {
   case TP INT:
               type = intType;
               break:
   case TP_CHAR:
               type = charType;break;
   default:
               break;
   } break;
  case OBJ VARIABLE:
   if (obj->varAttrs->type->typeClass == TP ARRAY)
               type = compileIndexes(obj->varAttrs->type);
   else
               type = obj->varAttrs->type;
   break;
```

```
case OBJ PARAMETER:
   type = obj->paramAttrs->type;
   break:
  case OBJ FUNCTION:
   compileArguments(obj->funcAttrs->paramList);
   type = obj->funcAttrs->returnType;
   break;
  default:
   error(ERR INVALID FACTOR, currentToken->lineNo,
currentToken->colNo);
   break;
  break:
 default:
  error(ERR INVALID FACTOR, lookAhead->lineNo, lookAhead-
>colNo);
}
 return type;
LUÂT CÚ PHÁP TƯƠNG ỨNG
86) Factor ::= UnsignedConstant
87) Factor ::= Variable
88) Factor ::= FunctionApptication
89) Factor ::= SB LPAR Expression SB RPAR
90) Variable ::= VariableIdent Indexes
91) FunctionApplication ::= FunctionIdent
     Arguments
92) Indexes ::= SB LSEL Expression SB RSEL
Indexes
93) Indexes ::= \epsilon
```

100

Bộ kiểm tra kiểu của lệnh

SẢN XUẤT	QUY TẮC NGỮ NGHĨA
S o id := E	S.type := if id.type = E.type then void
	else type_error
$S o if E \ then\ S_1$	$S.type := if E.type = boolean then S_1.type$
	else type_error
$S o while\ E \ do\ S_1$	$S.type := if E.type = boolean then S_1.type$
	else type_error
$S \to S_1; S_2$	$S.type := \text{if } S_1.type = void \text{ and } S_2.type = void$
	then <i>void</i>
	else type_error

100

Bộ kiểm tra kiểu của hàm

SẢN XUÂT	QUY TẮC NGỮ NGHĨA
D o id : T	addtype(id.entry, T.type); D.type := T.type
$D \to D_1; D_2$	$D.type := D_1.type \times D_2.type$
$\mathit{Fun} \to fun \ id(D) : T; B$	addtype(id.entry,D.type:T.type)
$B \to \{S\}$	
$S \to id(\mathit{EList})$	$E.type := if lookup(id.entry) = t_1 : t_2 and EList.type = t_1$
	then t_2
	else <i>type_error</i>
$EList \rightarrow E$	EList.type := E.type
$EList \rightarrow EList, E$	$EList.type := EList_1.type \times E.type$

Hàm kiểm tra biểu thức kiểu tương đương

```
function sequiv(s, t): boolean;
begin
if s và t là cùng kiểu dữ liệu chuẩn then
return true;
else if s = array(s1, s2) and t = array(t1, t2) then
return sequiv(s1, t1) and sequiv(s2, t2)
else if s = s1 x s2 and t = t1 x t2) then
return sequiv(s1, t1) and sequiv(s2, t2)
else if s = pointer(s1) and t = pointer(t1) then
return sequiv(s1, t1)
else if s = s1→ s2 and t = t1→ t2 then
return sequiv(s1, t1) and sequiv(s2, t2)
else
return false;
end:
```


Kiểm tra kiểu tương đương trong KPL

```
int compareType(Type* type1, Type* type2) //module symtab
{
   if (type1->typeClass == type2->typeClass) {
     if (type1->typeClass == TP_ARRAY) {
        if (type1->arraySize == type2->arraySize)
            return compareType(type1->elementType, type2->elementType);
        else return 0;
     } else return 1;
} else return 0;
}
```


Chuyển đổi kiểu

■ Kiểu của x+i với

x kiểu real

i kiểu int

Khi dịch sang lệnh máy, phép cộng với kiểu real và kiểu int có mã lệnh khác nhau

Tùy ngôn ngữ và bộ luật chuyển đổi sẽ quy đổi các toán hạng về một trong hai kiểu

M

Tự động chuyển đổi kiểu trong biểu thức

-	1	
SẢN XUẤT	QUY TẮC NGỮ NGHĨA	
E o num	E.type := int	
$E \to num.num$	E.type := real	
$E \to id$	E.type := lookup(id.entry)	
$E o E_1$ op E_2	$E.type := if E_1.type = int and E_2.type = int$	
then int		
	else if $E_1.type = int$ and $E_2.type = real$	
	then real	
	else if $E_1.type = real$ and $E_2.type = int$	
	then real	
	else if $E_1.type = real$ and $E_2.type = real$	
	then real	
	else type_error	